

Vraag nr. 81
van 20 februari 1997
van de heer CARL DECALUWE

*Alternatieve financiering sociale huisvesting –
Opgeleverde woningen*

Bij besluit van 4 april 1990 werd het alternatieve financieringssysteem voor sociale huisvesting geïntroduceerd door toenmalig minister Louis Walt Niel. Er werden 1.000 woningen gepland in het kader van de financieringstechniek. Door de Vlaamse regering werd in oktober gesteld dat de ruwbouw van de woningen, opgenomen in de projecten die uiterlijk op 30 juni 1991 door de minister principieel zijn goedgekeurd, voltooid moet zijn voor 1 januari 1998.

1. Hoeveel woningen zijn er momenteel in betrokken systeem verhuurd en bewoond, onderverdeeld naar provincie en arrondissement ?
2. Hoeveel woningen vallen onder de recente beslissing van de Vlaamse regering, onderverdeeld per provincie en arrondissement ?
3. Wat waren de redenen voor de vertraging in dit bijzonder programma ?

Antwoord

Het antwoord op vragen 1 en 2 is opgenomen in de onderstaande tabel, respectievelijk onder kolom 1 (toestand 31 december 1996) en kolom 2 : potentieel aantal dat nog in aanmerking komt.

Arrondissement	Kolom 1	Kolom 2	Totaal aantal woningen
Antwerpen	129	90	219
Mechelen	24	37	61
Turnhout	5		5
Prov. Antwerpen	158	127	285
Halle-Vilvoorde	0	0	0
Leuven	205	0	205

Prov. Vl.-Brabant	205	0	205
Hasselt	128	0	128
Maaseik	0	0	0
Tongeren	40	0	40
Prov. Limburg	168	0	168
Aalst	0	0	0
Dendermonde	0	0	0
Eeklo	0	0	0
Gent	231	0	231
Oudenaarde	0	0	0
St.-Niklaas	0	0	0
Prov. O-Vlaanderen	231	0	231
Brugge	45	0	45
Diksmuide	4	0	4
Ieper	0	0	0
Kortrijk	60	9	69
Oostende	0	0	0
Roeselare	21	0	21
Tielt	23	0	23
Veurne	0	0	0
Prov. W-Vlaanderen	153	9	162
Vlaams Gewest	915	136	1.051

Als redenen voor de vertraging in dit bijzonder programma kunnen onder meer worden opgegeven :

1. de financiering waarborgt, volgens sommige initiatiefnemers, een onvoldoende rentabiliteit, zodat eerst werd getracht andere subsidiestelsels (IKB*, herwaardering, ...) aan te spreken ;
2. voor verschillende projecten werden tussentijdse wijzigingen doorgevoerd aan de samenwerkingsovereenkomsten of de samenwerkende partners ;
3. het niet verkrijgen van een toelating van de voogdijoverheid (bijvoorbeeld omdat tot onteigening van goederen moest overgegaan worden) of opmerkingen van de Inspectie van Financiën gaven soms aanleiding tot vertraging of zelfs stopzetting ;

4. soms werden de betrokken gronden of gebouwen aangekocht door een andere initiatiefnemer ;
5. sommige private initiatiefnemers opteerden uiteindelijk om de woningen te verhuren op de private huurmarkt ;
6. in sommige gevallen was de geplande verbouwing om technische of andere redenen niet of moeilijk uitvoerbaar.

(inbreidingsgerichte projecten in een kansarme buurt – red.)*